

“यथा दाहमयी घोषा नटादीनां प्रचिहते ।
तथा स्वकर्मवशगो देहो सर्वत्र वर्तते ॥”)
योषित्, स्त्री, (योषति पुमांसं युञ्जते पुंभिरिति
वा । युष् + हृष्टरहियुषिभ्य इति ।) उणा०
१ । ६६ । इति इति ।) नारी । इत्यमरः । १ ।
६ । २ ॥ (यथा, मेघदूते । १ । ३६ ।
“गच्छन्तीनां रमणवसतिं योषितां तत्र नक्तं
रुहालोके नरपतिपथे सृचिमेदोस्तमोभिः ॥”)
तस्या अवध्यत्वं यथा, वृद्धपुराणे ।
“तं प्रेक्ष्य भरतं श्रेष्ठं शत्रुघ्नो वाक्यमब्रवीत् ।
अवध्याः सर्वभूतानां योषितः चन्वतामिति ॥”
योषित्प्रिया, स्त्री, (योषितां प्रिया ।) हरिद्रा ।
इति भावप्रकाशः ॥

योषिता, स्त्री, (योषित् + टाप् ।) नारी । यथा,
“स्त्री वधुरवला नारो प्रिया रामा जनिज्जनी ।
योषा योषिद्वयोषिता च योषिज्जोषा च
योषिता ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

(यथा, मुक्तकोपनिषदि । २ । १ । ५ ।

“तस्मादपिः समिधो यस्य स्र्यः
सोमात् पर्जन्य औषधयः पृथिव्याम् ।
पुमान् रेतः सिञ्चति योषितायां
वह्नीः प्रजाः पुरुषात् सम्युहताः ॥”)

यौक्तिकः, पुं, (युक्तं करोतीति । युक्ति + टप् ।)
नर्मसचिवः । इति शब्दरत्नावली ॥ युक्ति-
योस्य, त्रि ॥

यौगिकः, त्रि, (योगस्थायमिति । योग + अच् +
स्वाप्ते कन् ।) योगसम्बन्धी । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥

यौगिकः, त्रि, (योगाय प्रभवतीति । योग +
“योगाद्यच् ॥” ५ । १ । १२६ । इति टप् ।)
प्रकृतिप्रत्यययोगलभ्यार्थवाचकः । यथा । योगाय
प्रभवति । इति योग्यः यौगिकः । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ॥ “योगरूपाश्च रूपाश्च यौगिका-
श्चेति तेषां । आदितेर्यादिशब्दा यौगिकाः
आदितेरपत्नानीति ढकप्रत्ययेन केवचं योगार्थं
एव ॥ इत्युक्तकारकौस्तुभे २ किरणः ॥ * ॥
(“यौगिकं नाम लक्षयति विभजते च ।
‘योगलभ्यार्थमात्रस्य बोधकं नाम यौगिकम् ।
समाससहिततात्तच्च ह्रदन्तश्चेति तन्निघा ।’
यन्नाम खान्तन्निघण्टुशब्दानां योगलभ्यस्यैव
यादृशार्थस्यान्वयबोधं प्रतिहेतुस्तन्नाम तादृ-
शार्थं यौगिकम् । योगरूढन्तु ज्ञानसर्पादिपदं
योगेनावच्छिन्नस्य रूपाथस्य बोधकं न तु
तन्मात्रस्य । तच्च यौगिकं त्रिविधं समास-
सहिततात्तं ह्रदन्तश्चेति । हन्तोऽपि समासः स्वघ-
टकशब्दानामाकाङ्क्षया लभ्यस्य धवखदिरा-
द्यर्थस्यान्वयबोधकतया यौगिक एव । सर्वेषु ह्रं
रूपात्त्वान्न विप्रेषणीयं नातः ज्ञानसर्पादौ
वासुदेवादौ पञ्जकारदौ च योगरूढन्तिप्रसङ्गः ।
ब्राह्मणौ श्वश्रुः श्रुतत्वादौ ङीवादेः स्त्रील-
वाचिन्वे तादृशं नाम यौगिकमेव अन्यथा तु

स्त्रीत्वादिमति तत्तदर्थं रूढमेव नातो विभा-
गस्य आघातः ॥ यौगिकेषु समासं लक्षयति ।
‘यादृशस्य महावाक्यस्यान्वयादिर्निजाद्यंके ।
यादृशार्थस्य धीहेतुः स समासस्तदर्थकः ॥’
यादृशमहावाक्योत्तरस्तत्तादिः स्वार्थस्य यादृ-
शार्थावच्छिन्नविषयताशास्त्रबोधे हेतुस्तादृशं
तदाक्यं तथाविधार्थं समासः । पाचकादिकन्तु
पाककर्ताद्यर्थकं वाक्यमपि स्वघटकानेकनाम
लभ्यतादृशार्थकत्वविरहात् महावाक्यम् । प्रकृ-
त्यर्थमात्रावच्छिन्नप्रत्ययार्थस्यान्वयबोधं प्रत्ययो-
म्यत्वं वा प्रकृते वाक्यस्य महत्त्वं वाच्यम् । तेन
उपकुम्भादौ नायाभिर्मेवा नीलघटत्वत्वमिद्व्यादौ
नीलघटत्वादिभागेऽतिप्रसङ्गः । स्त्रीरपायौत्वादि-
कस्तु-प्रकृत्यर्थावच्छिन्नप्रत्ययार्थस्यान्वयबोधे समर्थो-
ऽपि न प्रकृत्यर्थमात्रावच्छिन्नस्य ततः पान
श्रीलसामान्यस्याप्रत्ययात् । राश्रः पुरुषत्वमिद्व्या-
दितो राजन्येव पुरुषभावः प्रतीयते न तु राज-
पुरुषस्य भावः तद्विज्ञानं प्रकृत्यर्थमात्रान्वित
स्वार्थबोधकत्वात्ततो राश्रः पुरुषत्वादिभागे न
प्रसङ्गः । पायंपायमिद्व्यादिमन्मभागस्तु स्वार्था-
वच्छिन्नस्य धात्वन्तरार्थस्यैवान्वयबोधको न तु
त्वादिप्रत्ययार्थस्य प्रस्थायत्वादौ समासस्यप-
देशोत्पत्त्यादिशब्दसंस्कारप्रयोजनको गौणः ॥”

* * * * *
“यौगिकेषु क्रमप्राप्तं तद्विज्ञानं नाम लक्षयति ।
‘यन्नाम तद्विज्ञं यच्च यत्क्रमं सदादर्थकम् ।
यद्दृश्यं यत्क्रमं तच्च तद्विज्ञानं निगद्यते ।’
यद्यपि नामोत्तरतद्विज्ञानं तद्विज्ञाननामत्वं
वा प्रत्येकं बहुगुणो द्राक्षेत्वादौ दार्चिरिद्व्यादौ
चाद्यापकमेव तद्विज्ञानं नान्वि तथापि यादृशं
नाम यच्च तद्विज्ञं यादृशाशुपूर्ववच्छिन्नं सदा-
दृशार्थस्यान्वयबोधे समर्थं तादृशाशुपूर्ववच्छिन्नं
तद्दृश्यमपि तादृशार्थं तद्विज्ञानं नामेत्यर्थः
पचतितराभिद्व्यादिकन्तु नामैव न प्रागेव तु
तद्विज्ञानं तस्यापि लक्ष्यत्वे यः शब्दसहितं
यच्चेति पठनीयं टावादेरपि तद्विज्ञानोपगमा-
द्वान्नास्त्वौत्वादेर्नास्यह इति वदन्ति ।
ह्रदन्तं नाम लक्षयति ।
‘यद्वात्पर्यान्वितस्वार्थधीज्ञत् ज्ञयादृशं भवेत् ।
तद्वात्तरगं तत् ज्ञत् ह्रदन्तं नाम तादृशम् ॥’
यद्वात्पर्यान्वितस्वार्थान्वयबोधं प्रति यादृशाशु-
पूर्ववच्छिन्नस्य यत्ज्ञतो निश्चयः कारणं तद्वा-
त्तरगं तत् ह्रदेव तादृशाशुपूर्ववच्छिन्नं सत्
ह्रदन्तं नाम । यथा पाठकपाठ्यमानादि तद्वि
धात्वर्थान्वितस्य स्वार्थकर्तादेः कर्मत्वादा-
वन्वयबोधं प्रति द्वितीयादांशे तादृशाशुपूर्व-
कत्वेन निश्चीयमानं हेतुः चैत्रेण यामस्य
गन्तव्यमिद्व्यादौ धात्वर्थं स्वार्थमिद्व्याधनत्वादिकं
बोधयदपि तद्यादिकं धात्वर्थनिष्ठविषयतानि-
रूपितस्वार्थविषयताकोबोधजनकत्वेन धात्वर्था-
न्वितस्वार्थकमेव भावज्ञतामपि स्वरूपार्थकत्वं
युत्पादितमेव ॥” इति शब्दशक्तिप्रकाशिका ॥

अगुरुः । तत्पर्यायो यथा,—
“अयोगुरुः समुद्दिष्टो यौगिको लोहनामभिः ॥”
इति गारुड २०५ अध्यायः ॥)
यौजनशक्तिकः, त्रि, (योजनशक्तं गच्छतीति ।
योजनशक्त + “क्रोशशक्तयोजनशक्तयोश्चपसंख्या-
नम् ॥” ५ । १ । ७४ । इत्यस्य वार्त्ति० इति । टप् ।)
योजनशक्तगमनकर्ता । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
(योजनशक्तादिगमनमर्हतीति वाक्के योजन-
शक्ताभिगमनकर्ता । इति काशिका ॥)
यौजनिकः, त्रि, (योजनं गच्छतीति । योजन +
“योजनं गच्छति ॥” ५ । १ । ७४ । इति टप् ।)
एकयोजनगमनकर्ता । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
यौट, ऋ सम्बन्धे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) चतुर्दशखरी । ऋ, अयु-
यौटत् । यौटति काष्ठं तच्चा । इति दुर्गादासः ॥
यौड, ऋ सम्बन्धे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) चतुर्दशखरी । ऋ, अयु-
यौडत् । यौडति काष्ठं तच्चा । इति दुर्गादासः ॥
यौतकं, स्त्री, (युतकयोर्बधूवरयोरिदम् । युतक +
अच् । युतकमेवेति । स्वार्थं अच् वा ।) यौतु-
कम् । इति हलायुधरायसुक्ती । २ । ८ । २८ ॥
(यथा, मनुः । ६ । १३१ ।
“मातुस्तु यौतकं यत् स्वात् कुमारीभाग एव
सः ॥”
अस्य विशेषविवरणन्तु यौतकशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)
यौतवं, स्त्री, परिमायम् । इत्यमरः । २ । ६ । ८५ ॥
यौतुकं, स्त्री, यौतकम् । विवाहकाले दम्पत्योर्जन्मं
धनम् । उपचारात् अन्नप्राशनार्थादिस्कारकाल-
लक्ष्यमपि । युतकं योनिस्वम्बन्धः तच्च भवमिति
ष्ये यौतकम् । युतयोर्बधूवरयोरिदमिति वा
कणि यौतकम् ॥ यौतकसुकारमध्यमपि ।
यौतकं यौतुकश्च तत् । इति वाचस्पतिः ॥ यौत-
कादि तु यद्दृश्यं स दायो हरणश्च तदित्यन्नामर-
टौकार्या भरतः ॥ * ॥ स्त्रिया यौतकधनस्याधि-
कारकमो यथा,—
“यत्त दुहितृमात्राधिकारार्थं गीतमवचनम् ।
‘स्त्रीधनं दुहितृव्यामप्रतानामप्रतिष्ठितानाच ।’
यच्च नारदस्य ।
‘मातुर्दुहितरोभावे दुहितृव्यां तदन्वयः ॥’
यच्च कात्यायनस्यापि ।
‘दुहितृव्यामभावे तु रिक्त्वं पुत्रेषु तद्भवेत् ॥’
यच्च याज्ञवल्क्यस्य ।
‘मातुर्दुहितरः श्रेयस्यन्तात्तान् ऋतेऽन्वयः ॥’
तानि पूर्वोक्तदेवत्ववचनविरोधेन यौतकधन-
मात्रविषयाणि । अतएव मनुः । ६ । १३१ ॥
‘मातुश्च यौतकं यत् स्वात् कुमारीभाग एव सः ॥’
यौतकं परिणयनलक्ष्यम् । यु मित्यत्र इति धातो-
र्युत इति पदम् । मित्यत्र च स्त्रीपुंसयोरिकशरी-
रता तच्च विवाहाद्भवति । अस्थिभिरस्थीनि
मांसैर्मोसानि तच्चा लक्षमिति श्रुतेः । अतो
विवाहकाललक्ष्यं यौतकम् । ततश्च परिणयन-
लक्ष्यं स्त्रीधनं दुहितुरेव न पुत्रायाम् । तत्रैव